

Poslanje.

Iz temíne sôlznih dólôv
 Zrl k ozvézdnim sem nebesom;
 Bival duh je moj pri Bogu —
 V svetu bil sem le s telesom;
 Prost težáv, skrbij in bólij
 Srečen bil sem kot nikóli.

Vročô môlil sem molitev
 Zrôč k višavam koprneče,
 Vender sebi nisem prosil

Niti svojeem tákrat sreče:
 Môlil zá-te sem, mladina,
 Nada naših dnij jedína.

Kaj sem prosil ti — ne pómnim,
 Toda prosil sem ti — mnogo;
 Vso bojázen, ki jo v srci
 Zá-te s tiho nosim togo,
 Vso ljubezen solnčno-čisto
 V prôšnjo sem zatópil tisto.

In privrèl mi glas je z neba,
 Segel v srea mi globíne:
 „Idi, božji si poslanec —
 Váruh bodi ti mladine,
 Uči, vèdri jo in bláži,
 Stèzo ji k nebesom káži!

S pismom, vzgledom in besédo
 Srea mlada k Bogu dvigaj,
 Vere, upanja, ljubezni

Večne vzôre v njih prižigaj —
 S tèm dovolj si hásnil rodu,
 Vrlo služil s tèm Gospodu!“ — —

Iz temíne sôlznih dólôv
 Zrl k ozvézdnim sem nebesom;
 Bival duh je moj pri Bogu —
 V svetu bil sem le s telesom:
 Prost tedàj skrbij in bólij
 Srečen bil sem kot nikóli . . .

Jos. Volc.

